

Maritime Association in Bosnia and Herzegovina
 Established in 2007, Reg. No. RU648/07 of the Ministry of Justice of Bosnia and Herzegovina

**Pozicija Evropske komisije i Evropske investicijske banke
 u odnosu na kontinuitet kršenja pomorskih prava Bosne i Hercegovine prema Konvenciji
 Ujedinjenih nacija o pravu mora od strane Republike Hrvatske**

Poštovana gospođo Ursula von der Leyen, predsjednica Evropske komisije,
 Poštovani gospodine Werner Hoyer, predsjednik Evropske investicijske banke,

Mi smo vam uputili dokument pod naslovom: „Projekt Pelješkog mosta, finansiran od Evropske komisije i Evropske investicijske banke, narušava prava obalne države Bosne i Hercegovine na način koji nije u skladu sa međunarodnim javnim pravom“ od 24. septembra 2020. godine (Dokument reg. br. 21/IB/20), priložen za referencu. Ovaj dokument pokriva pitanja od najveće važnosti za suverenitet Bosne i Hercegovine (BiH) i uživanje njenih punih prava kao nezavisne i suverene države.

Do danas mi nismo dobili adekvatan odgovor vezano za politički odnos i namjere Evropske komisije (EK) i Republike Hrvatske (Hrvatska), članice Evropske unije (EU), prema BiH u kontekstu Dokumenta reg. br. 21/IB/20. Dobili smo samo dva odgovora fokusirana na tehničke i operativne postupke DG REGIO, napisana u vaše ime (Mr. Aurélio Cecilio, REGIO/DDG/E.3/ NB/gfk/(2020)6089673 and Mr. Marc Lemaitre REGIO/DDG/E.3/NB/gfk/(2020)8811570), koji ne dotiču suštinu glavnih političkih pitanja, činjenica i dokaza sadržanih u Dokumentu reg. br. 21/IB/20.

Nažalost, nakon četiri mjeseca stiče se utisak da se niko u EK nije ozbiljno posvetio sadržaju pomenutog dokumenta, te važnim činjenicama i dokazima o ugrožavanju suvereniteta i teritorijalnog integriteta, te pomorskih prava BiH od strane Hrvatske. Shodno tome, niko nije primijetio ili nije želio da primijeti veoma snažnu moralnu i finansijsku podršku, koju pruža EK sinhronizirano sa Evropskom investicijskom bankom (EIB), koja je prije par dana priznala da ništa nisu znali (“...EIB nije upoznata ni sa jednim formalnim sporom između Hrvatske i Bosne i Hercegovine u vezi s ovim projektom ...”), te da se pridržava nacionalnih i EU propisa i politike EIB (“...potpuno poštovanje važećih EU i nacionalnih zakona i propisa, kao i politika i procedura Banke...”).

Jasno predstavljene činjenice i dokazi u Dokumentu reg. br. 21/IB/20, zahtijevaju detaljnu analizu i odgovore na brojna pitanja koja su ostala bez odgovora.

Želimo vam skrenuti pažnju na činjenicu da su kontroverzne i osporene odredbe o proglašenom suverenitetu Hrvatske na pomorskoj teritoriji BiH (Pomorski zakonik iz 1994. godine), potvrđene u Pomorskom zakoniku iz 2004. godine, koji je EK prihvatila u procesu pristupanja Hrvatske EU, bez obzira na kršenje obalnih prava BiH, kao i Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora (UNCLOS 1982). Istim odredbama Hrvatska je samostalno uspostavila polaznu ravnu liniju (preuzetu od bivše Jugoslavije), uz potpuno nepoštivanje prava BiH i na taj način BiH uskratila pravo na slobodan pristup otvorenom moru, koje je BiH već imala kao postojeće ostvareno pravo.

Takave akcije Hrvatske su u suprotnosti sa: Daytonskim mirovnim sporazumom iz 1995. godine, Ugovorom o državnoj granici između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine iz 1999. godine, UNCLOS 1982. godine i Konvencijom o teritorijalnom moru i vanjskom pojasu iz 1958. godine.

To je u suprotnosti i sa Presudom Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju od 29. novembra 2017. godine (br. IT-04-74), koja očigledno nije prihvaćena niti implementirana, jer je Hrvatska zadržala

ratom ostvarenu nezakonitu poziciju (morske vode BiH su pripojene Hrvatskoj), narušavajući pri tome suverenitet i teritorijalni integritet BiH, te njena već ostvarena prava na moru.

Navedene činjenice i dokazi sadržani u Dokumentu reg. br. 21/IB/20 upućuju na slijedeće pitanje:

Da li Hrvatska kontinuirano vrši agresiju na BiH od 1993. godine pred cijelom međunarodnom zajednicom, uključujući EU i sve potpisnice Daytonskog mirovnog sporazuma iz 1995. godine? Ovaj sporazum su između ostalih, potpisali Franjo Tuđman u ime Hrvatske i Slobodan Milošević u ime tadašnje Savezne Republike Jugoslavije (danas Republika Srbija), kao umiješanih strana u rat u BiH (1992.-1995.), i koje ovim sporazumom nisu stekle nikakva prava u, i u vezi nezavisne i samostalne države BiH.

Dodatno, uzimajući u obzir navedene činjenice i dokaze iz prethodne pozicije, koje očigledno ignoriše i odbacuje Hrvatska, jasno je da izgradnja Pelješkog mosta, uz izričito i nedvosmisleno protivljenje najvišeg autoriteta države, Predsjedništva BiH (01-011-3110-1/07 i 01-011-3138-19/09) je nezakonita i da predstavlja novi dokaz kontinuiteta agresije. To iz razloga što izgrađeni Pelješki most stiče status pomorskog dobra, kao opće dobro od interesa za Hrvatsku, na kojem ima njezinu posebnu zaštitu, i kojim se upravlja, koristi, te upotrebljava i štiti na način propisan zakonom. Na ovom pomorskom dobru kao i na svakom drugom, Hrvatska stiče državni suverenitet. U tim okolnostima Pelješki most kao pomorsko dobro Hrvatske, postaje pravna i fizička prepreka ostvarivanju međunarodnog prava BiH za slobodan pristup otvorenom moru i na taj način nastaje novi pravni status u korist strateške agresorske politike Hrvatske prema BiH.

Navedeno u kontekstu Dokumenta reg. br. 21/IB/20 i izgradnje Pelješkog mosta, upućuje na pitanje:

Da li EK i EIB opsežnim učešćem u izgradnji Pelješkog mosta, moralno i finansijski pomažu kontinuitet hrvatske agresije na BiH i podržavaju li Hrvatsku da zadrži ovu nepravednu poziciju kao dani *status quo*, njezinu ratom stečenu aneksiju morskih voda BiH, na način kako je presuđeno Presudom Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju od 29. novembra 2017. godine (br. IT-04-74)?

Dodatni dio pisma

Sinhronizirane strateške aktivnosti potpisnika Daytonskog mirovnog sporazuma umiješanih u rat u BiH (1992.-1995.)

Republika Srbija (Srbija) kontinuirano od 1992. godine do danas preuzima vlasništvo i manipuliše strateškom infrastrukturom i javnim preduzećima u BiH, poput hidroelektrana na rijeci Drini, u dosluhu sa Entitetom Republika Srpska (ERS) u oblasti energetike, komunikacija i transporta. S tim u vezi, **gospodin Milorad Dodik**, član Predsjedništva BiH iz ERS, neprestano spominje spajanje ERS i Srbije u jednu cjelinu, te da ne postoji državna granica BiH i Srbije. Zvanična politika Srbije, koju iskazuje njen predsjednik **gospodin Aleksandar Vučić**, ne osporava ove izjave, a uslovljava priznavanje historijske granice između BiH i Srbije prethodnom razmenom državnih teritorija. Rasprava o poništenju historijskih, međunarodno priznatih granica alarmantna je i opasna za širu regiju.

Hrvatska kao i Srbija nije promijenila svoju stratešku ratobornost prema BiH, što potvrđuju njene trenutne aktivnosti usmjerene na unutrašnju reorganizaciju BiH, kao države s etničkim federalnim jedinicama, a što zastupnici Hrvatske u EU Parlamentu u Briselu uveliko promoviraju, gdje se **gospođa**

Željana Zovko posebno ističe. Prema izjavama **hrvatskih političara na visokom nivou**, ovaj proces započeo je nepriznavanjem Predsjedništva BiH izabranog 2018. godine i prekidom diplomatskih odnosa s BiH, pod uslovom da se izmijeni Izborni zakon BiH. Uz to, čak i nakon 20 godina, Hrvatska ne želi ratificirati Ugovor o državnoj granici između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine iz 1999. godine. Ovaj proces je uvezan sa HDZ-om BiH, koji vodi **gospodin Dragan Čović**, član Parlamenta BiH. Gospodin Čović je blokirao implementaciju rezultata demokratskih izbora 2018. godine u Entitetu Federacija BiH (EFBiH) sa nelegitimnim i nerazumnim uslovom da se prije toga treba izmijeni važeći Izborni zakon BiH. Vlada EFBiH radi u tehničkim mandatima, a prvi sljedeći izbori trebali bi biti u oktobru 2022. godine, a ne prije. Izmjene i dopune Izbornog zakona BiH rezultirale bi etničkim izbornim jedinicama koje bi prerasle u federalne jedinice u BiH, s pravom nasljeđa. Na taj način bi sva ubistva nevinih ljudi, etničko čišćenje, protjerivanje i genocid bili izbrisani i priznati.

Dakle, federalno uređenje BiH bi bila osnovna pretpostavka za parvo disolucije zemlje i mogući posljednji korak pripajanja željenih teritorija BiH od strane Hrvatske i Srbije. Takve ideje i tvrdnje nisu ništa novo i nastavak su agresije na BiH koju su provodili podstrekači rata u BiH, predsjednik Hrvatske **Franjo Tuđman** i predsjednik Srbije **Slobodan Milošević**.

Sve navedeno ukazuje da je neophodno hitno zaustaviti svaku aktivnost agresije na BiH, a posebno moralnu i finansijsku pomoć nadnacionalnih organizacija, međunarodnih finansijskih institucija i drugih subjekata na bilo koji način.

S poštovanjem,

dr. sc. Izet Bajrambašić, predsjednik

Sarajevo, 28 January 2021

Reg. No. 23/IB/21

Contacts:

Isabega Ishakovića 8 /Prote Bakovića 8/

71000 Sarajevo

info@bhmore.ba; <https://bhmore.ba/>

SLUŽBENI PREVOD

